

ת"פ 22062/03/17 - מדינת ישראל נגד רותם שרון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22062-03-17 מדינת ישראל נ' שרון
לפני כבוד השופטת נעה תבור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר כץ

המאשימה

נגד

רותם שרון
ע"י ב"כ עו"ד יוסף ורון

הנאשם

הכרעת - דין

כתב האישום ותגובת הנאשם

1. הנאשם בנה את ביתו ברחוב משה סנה בתל אביב. בניית הבית היתה חלק מפרויקט משותף של בניית 4 קוטג'ים בשטח שנרכש יחדיו על ידי 4 שותפים. הארבעה בחרו יחד קבלן איתו התקשרו בחוזה אחד. בתחילת הדרך בוצעו העבודות עבור כולם על פי אותו חוזה. בשלב מתקדם למדי של הבניה פרץ סכסוך בין הנאשם לבין הקבלן המבצע. הנאשם הודיע לקבלן על הפסקת העבודה בכל הנוגע לביתו בפרויקט. למרות שמדובר בחוזה משותף, הוסכם בין יתר שלושת הבעלים לבין הקבלן על המשך העבודות בבתיים וכך היה.
2. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 22.11.16, הגיע לשטח הפרויקט מסגר מטעם הקבלן ששמו ה"בובין הנאשם לבינו התלקח וויכוח. בכתב האישום נטען כי הנאשם איים להרוג את ה"ב בגרזן, לאחר מכן תקף בגרזן עובד אחר - ר"ג- אשר ניסה להפריד בין הנאשם לבין ה"ב בכך שהכה בידו עם הגרזן ולבסוף איים בגרזן על אחד השכנים השותפים לפרויקט - מ"ר- ואז תקף אותו בכך שדחף אותו בחזהו, הפילו לארץ והעיף מידיו כוס קפה שאחז בידו. כן מיוחסות לנאשם אמרות מאיימות וגסות רוח כלפי עובד נוסף. עוד נטען בכתב האישום כי כאשר הבחין הנאשם שה"ב צילם את הדברים במכשיר הטלפון שלו, השליך מידו את הגרזן ותקף את ה"ב בכך שהכה אותו בעורפו ובאפו וגרם לו חבלות באף בעורף ובגב, בעקבותיהן נזקק לטיפול רפואי ונגרמו לו חבלות של ממש.
3. הנאשם טען להגנה עצמית (בעת המענה לכתב האישום טען גם להגנת הצורך אך דומה כי ענין זה נזנח שכן לא הוזכר לאחר מכן). לדבריו תחילת האירוע יומיים לפני המתואר בכתב האישום, אז נכנסו עובדי הקבלן לביתו וגרמו לו נזק לרכוש. לדבריו גם ביום האירוע נכנסו עובדים מטעם הקבלן לשטחו למרות שההסכם ביניהם הופסק ובכך פלשו לשטחו. כן טען כי הקבלן ועובדיו איימו עליו, גרמו נזקים לנכס שלו בגינם הגיש תביעה נזיקית המתבררת במקביל. לגבי שכנו מ"ר טען כי לא תקף אותו אלא הדף אותו והתגונן מפניו וכי היה זה מ"ר

שהשליך לכיוונו את הקפה הרוחת. בנוסף כפר הנאשם בחבלות שנגרמו לעובד.

קביעת ממצאים עובדתיים

עדי התביעה

4. במענה לשאלה מה קרה ביום האירוע נשמעו עדויות הפועלים והשכן ומנגד עדויות הנאשם ופועל שעבד אצלו. בנוסף הוגשו תמונות המתעדות את הנאשם אוחז בגרזן והוגשו סרטונים שצולמו יומיים קודם לאירוע.
5. ראשון העדים היה ה"ב(מתלון 2 בכתב האישום). ה"ב עובד כמסגר והוא אחיו של הקבלן ר"ח בחאש, איתו היה הנאשם מסוכסך. ה"ב העיד שביום האירוע הגיע למתחם כדי לקחת מידות לשער ברזל שהיה אמור להכין לגומחת מים הנמצאת בקצה השביל המשותף לארבעת הקוטג'ים וסמוך לביתו של הנאשם (עמ' 6 ש' 17, עמ' 8 ש' 1 וראו התרשים ת/11). לדבריו לא הכיר קודם את הנאשם וזה התנפל עליו, קילל אותו, **איים להרוג אותו ואיים גם על הפועלים שלו ואמר ש"מי שייכנס לבית שלו אני אזיין אותו ואת אמא שלו"**. לדבריו בתחילת האירוע יצא לעברו הנאשם ללא גרזן אך בהמשך נכנס לביתו **וחזר כשבידו גרזן** (עמ' 8 ש' 28). לשמע הצעקות הגיע השכן מוטי מ"ר. לדבריו ה"ב הנאשם **דחף את מוטי והפיל אותו** לארץ. כאשר התקרב כדי לצלם את הנאשם, **השליך הנאשם את הגרזן מידו והיכה אותו בידו בעורף ובאף וגרם לו לדימום**. לאחר דברים אלו נמלט הנאשם מן המקום (עמ' 6-7). ה"ב הכחיש כניסה לשטח ביתו של הנאשם. לדבריו הגיע למדוד מה שנמצא בשביל ולא היתה לו כל סיבה להיכנס לביתו של הנאשם (עמ' 10 ש' 1).
6. בחקירתו הנגדית הכחיש מכל וכל שנכנס לביתו של הנאשם. לדבריו הנאשם האשים אותו בכך שנכנס אליו הביתה אך לא הוא ולא הפועלים שלו נכנסו לביתו של הנאשם (עמ' 10 ש' 24 ואילך).
7. עדותו של ה"ב לא נסתרה ולא הוחלשה במאומה בחקירה נגדית. דבריו נותרו יציבים ברורים ופשוטים. העד לא ניסה להחמיר מצבו של הנאשם ולא טען למשל שגם הוכה באמצעות הגרזן. תצהיר שהוגש ובו גרסת העד (נ/1) מתאר אותה התרחשות ואינו סותר עדותו. לא הוכח כל קשר קונספירטיבי בינו לבין הקבלן אף שהשניים אחים. אני נותנת אמון מלא בדבריו מה גם שהם מחוזקים בשפע ראיות נוספות.
8. עד נוסף שהעיד על האירוע היה ר"ג(מתלון 4 בכתב האישום). ר"ג עבד כנהג משאית המנוף ועל פי עדותו כאשר הגיע למקום הבחין בנאשם רב עם ה"ב המסגר, מקלל אותו כאשר בידו גרזן ואף נותן לו מכה. לדבריו החזיק את הנאשם במשך כחמש דקות משום שהנאשם רצה להמשיך ולהכות את ה"ב. **עוד העיד כי הנאשם היכה אותו בידו על מנת שיעזוב אותו ויוכל להוסיף ולהכות את ה"ב** (עמ' 32 ש' 6 ואילך). לדבריו אלמלא אחז בידו של הנאשם היה הנאשם פותח את הראש של ה"ב (עמ' 35 ש' 30). בחקירתו הנגדית אישר דברי הסנגור כי תחילה דחף הנאשם את ה"ב ורק לאחר מכן חזר לביתו והצטייד בגרזן (עמ' 37 ש' 6, 18).
9. ר"ג אינו קשור לסכסוך באופן ישיר, אינו בן משפחה של מי מהמעורבים וכיום אף אינו עובד עוד אצל הקבלן. הקשר היחיד בינו לבין הקבלן התמצה בשבעה חודשים בהם עבד אצלו. לא הוכחה כל השפעה על עדותו או כל ענין אישי שלו בתוצאות ההליך או במי מהצדדים ולא הוכחה כל התאמה שנעשתה על מנת לחזק גרסה מסוימת. עדותו נותרה עקבית וברורה ולא נסתרה כהוא זה בחקירה נגדית. גם ר"ג לא ניסה להחמיר עם הנאשם ולא הגדיל את הסיפור. להיפך. למרות שבכתב האישום צוין כי הוכה בידו באמצעות גרזן, בבית המשפט לא העיד כך והתרשמתי שלא ניסה להשחיר פניו של הנאשם.
10. עד נוסף שסיפר על האירוע הוא שותפו של הנאשם לפרויקט ושכנו מ"ר(מתלון 3 בכתב האישום).

מ"ר סיפר על הליך הבניה המשותף ועל כך שבנקודה מסוימת קרוב להשלמת השלד החליט הנאשם כי הקבלן אינו לרוחו. לדבריו הקבלן הסכים להשלים את הבניה עבור שלושת הקוטג'ים הנוותרים וכך היה. העד מסר כי בעת האירוע הוא עצמו כבר התגורר בביתו שבפרויקט. כאשר יצא מביתו לפגישה הבחין בהמולה בחניה המשותפת בה היו מעורבים הנאשם ואחיו של הקבלן. כאשר ניסה להתקרב **איים עליו הנאשם בהנפת גרזן ואמר שירצח אותו** (עמ' 39 ש' 32). העד אמר לנאשם שאינו זכאי להכניס קבלן אחר למקום ואז **הנאשם דחף אותו הוא נפל לרצפה**. לדבריו הזמין משטרה והנאשם עזב את המקום והלך להתלונן בעצמו במשטרה. העד זיהה עצמו בתמונות **ת/10** וזיהה את הנאשם אוחז בגרזן. לדבריו **הנאשם איים עליו ועל אנשים נוספים שהיו שם שמי שיתקרב לשטח שלו - ירצח אותו** (עמ' 40 ש' 16).

11. הסנגור עימת את מ"ר עם העובדה שלא ציין בעדותו הראשית כי אחז בידו כוס קפה. בכך ניסה למצוא חיזוק לגרסת הנאשם כי היה זה מ"ר שהטיח בו את הקפה ובכך תקף אותו וכי השתיקה מלמדת על ניסיון להרחיק עצמו מן האירוע. מ"ר השיב שהדברים ידועים לכל הנמצאים באולם מאחר והכל כתוב בהודעה במשטרה וכי כבר אז הסביר כי הנאשם "ניסה להפוך את הקערה על פיה" לאחר שנתפס מניף גרזן והבין שהדברים צולמו (עמ' 47 ש' 1, עמ' 48 ש' 9). נתתי אמון בעדות לפיה מ"ר סבר כי הדברים ידועים (מחשבה המשותפת לרבים מן העדים שאינם מנוסים במתן עדות בהליך פלילי) וכן נתתי אמון בעדותו כי היה זה הנאשם שתקף אותו ולא להיפך. בניגוד לדברי הנאשם כאילו מ"ר שפך עליו קפה רותח, הנה בחקירת הנאשם ציינה החוקרת שלא הבחינה בסימני קפה אף שהגיע למשטרה ישירות מן האירוע (**ת/3** ש' 19) ואותו דבר נראה היטב גם בתמונות מזמן אמת **ת/10**. גרסתו של מ"ר היתה עקבית ברורה והגיונית ולא נסתרה בחקירה נגדית (ראו התיאור הברור אודות האיום והתקיפה בעמ' 47 ש' 18). לא התרשמתי שיש יריבות פעילה בין מ"ר לבין הנאשם ולא מצאתי כל סיבה מדוע יעליל מ"ר עלילת שווא על שכנו. להיפך. התרשמתי שמ"ר מעונין לצמצם את הסכסוך ולא להחריפו ולאחר סיום עדותו אף אמר שהוא מוחל על המקרה (עמ' 52 ש' 3). לא הוכחה כל קנוניה בין מ"ר לבין הקבלן או מי מהפועלים ובעדות הנאשם התברר כי לימים הוגשה התביעה על ידי הקבלן גם נגד מ"ר כחלק מן השותפים (עמ' 107 ש' 9). התרשמתי כי מדובר בעדות מתונה אמיתית המתיישבת היטב עם מכלול הראיות בתיק.

12. פועל נוסף שהיה במקום הוא **מ"ח**. עד זה סיפר ששמע צעקות וכשירד הבחין בנאשם אוחז גרזן ותוקף את ה"ב. לאחר מכן כאשר מ"ר דיבר עם הנאשם וה"ב צילם אותו הבחין הנאשם דוחף את מ"ר בעת שאחז קפה. עוד מסר שלאחר הצילום ולאחר שה"ב אמר שיזמין משטרה, השליך הנאשם את הגרזן, דחף את מ"ר וברח (עמ' 53 ש' 20). עד זה הוא היחיד שטען שהנאשם תקף את ה"ב באמצעות הגרזן (עמ' 54 ש' 4). מאחר וה"ב עצמו לא טען כך, והחבלות אינן מלמדות על כך, לא מצאתי מקום לקבוע ממצא בהסתמך על עדות זאת. אציין כי בעצם הסתירה אין כדי להחליש עדותו של ה"ב או עדויות יתר העדים. היטב ידוע שבאירוע רב משתתפים, חווים אנשים שונים אותו אירוע בדרך שונה וזוכרים אותו אחרת, כתלות בין היתר במידת המעורבות שלהם באירוע ובנקודה ממנה צפו במתרחש. לטעמי העובדה שאין התאמה בין העדויות דווקא מלמדת על כך שכל אחד מן העדים העיד על פי מיטב זכרונו וחוויתו האישית מבלי שנעשה תיאום ביניהם.

13. עד נוסף הוא הפועל מר **י"ח** אשר חזר גם הוא על תיאור דומה במהותו (עמ' 67 ש' 8 ואילך). העד חזר על כך שלא נכנסו לביתו של הנאשם וביצעו את המדידות בחוץ ואילו הנאשם קילל איים ולאחר מכן הגיע עם הגרזן, תקף את השכן מוטי ולאחר מכן תקף את ה"ב בצוואר ובאף.

14. בין העדים נשמעה גם עדות הקבלן, מר **ר"ב** אולם מאחר ולא העיד בעדותו הראשית דבר אשר קשור ליום האירוע לא מצאתי מקום להרחיב בכך. בעקבות זאת, הודיעה המאשימה כי היא חוזרת בה מן האמור

בסעיף 1 לעובדות כתב האישום. בחקירתו הנגדית נשאל רבות לענין הסכסוך האזרחי בינו לבין הנאשם אך עדותו לא תרמה לבירור השאלות שבמחלוקת.

15. מכלול ראיות המאשימה מצטרפות לכלל תמונה ברורה של איומים בוטים מצד הנאשם, תחילה באופן מילולי ולאחר מכן גם באמצעות גרזן וכן אלימות מצדו. העדויות שלובות זו בזו ומחזקות זו את זו וכולן נותרו יציבות בחקירות נגדיות.

גרסת הנאשם

16. מול עדויות התביעה הברורות הפשוטות והיציבות ניצבה גרסת הנאשם משתנה ומתפתחת בניסיון ברור להתאימה להגנה המבוקשת. גרסת הנאשם עברה שינויים והתאמות מראשית ההליך ועד סיומו. שינויים מהותיים אלו שלא נמסר להם הסבר מניח את הדעת פגעו קשות במהימנות גרסתו.

17. אין מחלוקת על כך שהנאשם פנה למשטרה ביוזמתו ומסר את ההודעה **2/ת**. בהודעתו סיפר על הסכסוך בינו לבין הקבלן ומסר שניסה להכניס קבלנים חדשים אך אלו חששו מן הקודם ולא עבדו. לדבריו ביום האירוע, הגיע קבלן בשם מ'. בזמן שיצא להביא עבורו כלים, נכנס עובד של הקבלן הקודם להטיל מימיו בשטח שלו. לדבריו ביקש ממנו לא להיכנס. יצוין כי כבר בתיאור ראשוני זה (שנזנח בעדות בבית המשפט) קיים כשל לוגי שכן יציאה להביא כלים אינה מתיישבת עם העובדה שהבחין בפועל נכנס לעשות צרכיו בביתו. אף אחד מעדי המאשימה לא נשאל על כך בחקירה נגדית. הנאשם הוסיף בהודעתו כי מנהל העבודה של אותו פועל התקרב אליו באיומים ובהפחדה ואמר לו "מה תעשה אנחנו ניכנס מתי שאנחנו רוצים ושמים עליך זין" והתחיל לקלל אותו. גם על כך לא נחקר איש בחקירה נגדית. הנאשם מתאר כי לאחר איומים אלו צעק על הפועלים שיהיה רע מאד בפעם הבאה שיכנסו לשטח ואז הגיע למקום מ"ר עם קפה, הגיע אליו ב"נגסטיות", נכנס לשטחו ואמר לו "אתה על הזין שלי אני יכנס לשטח וכולם יכנסו לשטח אם לא תשלם כסף לקבלן". מ"ר הכחיש בעדותו שניגש לעבר הנאשם (עמ' 44 ש' 23) ושנכנס לשטחו (עמ' 45 ש' 2). הנאשם טען שהדף את מ"ר עם הידיים החוצה מבעד לשער הכניסה ואז שפך עליו מ"ר קפה חם על הגוף והפרצוף "וכל הגוף שלי שורף ורותח". לדבריו לאחר דברים אלו הגיע ישירות למשטרה. אין ספק שבגרסה ראשונית זו לא הזכיר הנאשם ולו ברמז את הגרזן שתועד בתמונות. כעבור שעותיים כבר נחקר הנאשם באזהרה בחשד לתקיפה של מ"ר (**3/ת**). הנאשם חזר על גרסתו מקודם אך הוסיף כי מ"ר גם תקף אותו באופן פיזי בכך שהדף אותו לתוך ביתו (ש' 39). גם בחקירה זו לא הזכיר את הגרזן.

18. חקירה נוספת רחבה יותר ואף היא תחת אזהרה נגבתה כעבור 6 ימים (**4/ת**). בפתח החקירה נשאל לגבי הנפת גרזן והכחיש זאת. כן הוסיף שהותקף על ידי 2 פועלים ערבים בכך שנכנסו לביתו ודחפו אותו זאת בניגוד להודעתו הקודמת בה אמר מפורשות שהעובד לא עשה דבר אלא רק קילל (**3/ת** ש' 45). כאשר נשאל שוב על הגרזן הכחיש וטען שהגן על עצמו בכל אמצעי העומד לרשותו משום שפחד ואינו זוכר במה השתמש. לשאלה אם אפשר והשתמש בגרזן השיב בשלילה (ש' 30). לדבריו ה"ב נכנס לביתו והדף אותו יחד עם מ"ר. הנאשם הכחיש אלימות פיזית כלפי ה"ב, סירב לעיין בתמונות החבלות וכאשר נאמר לו שקיימים סימני חבלה הסביר שיתכן שכאשר תפסו אותו אחרים כדי למנוע ממנו לתקוף אותו יתכן שנגרם לו סימן. כמו כן הכחיש הנאשם כי יש ברשותו גרזן. רק כאשר הוצגו לו התמונות בהן הוא נראה אוחז בגרזן, השיב שמבחינתו זה כלי עבודה ולאחר מכן הוסיף שהגן על עצמו משום שהיה במצב של פחד ואולי באותו רגע איבד את הדעת.

בעדותו סיפר הנאשם שיומיים קודם לאירוע בכתב האישום הוזעק על ידי קבלן שעבד אצלו וכאשר הגיע הבחין בקבלן ר"ח מחוץ לביתו וצוות פועלים של ר"ח נכנס ויוצא מביתו עם ברזלים ולומים (עמ' 82 ש' 24). הנאשם טען

כי הפועלים "שברו את המדרגות" עשו לו נזק והוא היה "במצב של פחד והלם באותו רגע" (עמ' 83 ש' 11).

בעדות הנאשם בבית המשפט נוספו פרטים רבים הן בתוכן והן בחומרה הרבה מעבר למה שמסר בחקירותיו במשטרה. כך למשל במקום פועל אחד שהוזכר במשטרה כמי שהיה מאיים (ת/2 ש' 16) ובמקום הבהרה שלא נעשה על ידי הפועלים דבר מעבר לקללות (ת/3 ש' 45), הנה בעדותו סיפר שכאשר חזר לבית הבחין בהתקהלות של פועלים (עמ' 86 ש' 20). להתקהלות זו לא היה רמז בהודעותיו במשטרה. כן נוסף תיאור חדש ומאיים "פתאום אני רואה חבורה של אנשים שמגיעים לכיוון שלי, לעבר הפינה, מתקרבים אלי שבראשם עומד השכן מ"ר אני עומד בבית שלי בשטח שלי..." (עמ' 87 ש' 17). חבורה לא הופיעה בשום מקום וודאי שלא מונהגת על ידי מ"ר ומ"ר אף לא נשאל על כך דבר בחקירתו הנגדית. לא רק שמדובר בגרסה כבושה וחדשה מבלי שניתן הסבר כלשהו לכבישתה אלא שמהימנותה סופגת מכה בשל העובדה שלא הוצגה לעדים הרלוונטיים. יתר על כן, יומיים קודם לאירוע, בתאריך 2016, תיעד הנאשם במצלמה עבודת פועלים בביתו כאשר הוא מורה להם לצאת. אין כל הסבר לכך שבאותו יום, כאשר לכאורה חלה הסלמה, לא תיעד הנאשם דבר במצלמת הטלפון הנייד שלו. עם התקדמות החקירה הראשית הוסיף הנאשם כי ה"ב ממש דחף אותו עם הגוף שלו (עמ' 89 ש' 29) ולבסוף תיאר את האירוע בשיאו וטען שמ"ר דחף אותו, שפך את הקפה החם לכיוון פניו ובאותו רגע הבחין ב"כל החבורה מתקרבת לכיוון שלי" ואז במצב של פחד הרים את הדבר הראשון שנקרה לידי שהתברר בהמשך כגרזן (עמ' 91-92). התיאור אף הוחמר בחקירה הנגדית לכלל זה ש"הם היו פשוט שוחטים אותי [...]" הייתה חבורה מאוחדת שהתקרבה לכיוון שלי במטרה לחסל אותי" (עמ' 96 ש' 31). ובהמשך נוספה אף טענה שכאשר התקרבה החבורה לעברו אחזו בידיהם כלים (עמ' 106 ש' 26).

תיאורי הנאשם נבנו תוך כדי תוספות והחמרה ואינני נותנת כל אמון בגרסה המשתנה לחומרה אף תוך כדי העדות בבית המשפט. לא רק שהתיאורים אינם נתמכים בכל ראיה שהיא אלא שאף אחד מן העדים לא עומת עם התיאורים בגרסתם הקיצונית אף שנחקרו ממושכות בחקירה נגדית.

19. הנאשם טען כי הוא רואה את העדים כולם כחבורה אחת "כנופיה" שפעלה כגוף אחד לפגוע בו, לגרום לו נזקים ולהכפיש את שמו (עמ' 94 ש' 15). לדברי הנאשם ה"ב הגיע למקום באותו יום "במטרה להפריע לי לתקוף אותי ולאיים עלי" (עמ' 91 ש' 22). לא מצאתי כל ענין אישי או יריבות בין ה"ב לבין הנאשם והאפשרות שהגיע מתוך מטרה לתקוף ולאיים על הנאשם ולא למדוד מידות לשערי ברזל שהוא מכין, לא הוטחה בפניו במהלך החקירה הנגדית. מה שכן הוטח בה"ב היה שמטרת הגעתו למקום היתה לפרק דברים מביתו של הנאשם ואת זאת הכחיש ה"ב מכל וכל (עמ' 12 ש' 22).

20. לא מצאתי כל אחיזה בראיות לטענת הקנוניה בין העדים ובוודאי שלא לטענה לפיה מ"ר "היה המנהיג שלהם" או לטענות בענין קשר כספי שהושלכו כלאחר יד לחלל האוויר (עמ' 95 ש' 28, עמ' 96 ש' 14, עמ' 91 ש' 14, ש' 16). התרשמתי שמדובר בהאשמות שהוטחו מן השפה ולחוץ ללא כל גיבוי בראיות או צל צילו של בסיס.

קביעת ממצאים

21. על יסוד העדויות והראיות אני קובעת כי בתאריך 2016 הגיע ה"ב לביצוע עבודת מסגרות. הנאשם איים להרוג את ה"ב ואיים על הפועלים שלו ואמר ש"מי שייכנס לבית שלו אני אזין אותו ואת אמא שלו". לאחר מכן הגיע למקום השכן מ"ר והנאשם איים לפגוע בחייו, דחף אותו והפיל אותו לארץ. הנאשם הצטייד בגרזן והניף אותו לעבר ה"ב. העובד ר"ג אחז בנאשם והנאשם הכה אותו בידו על מנת לנסות ולהשתחרר מאחיזתו. בהמשך, כאשר הבחין כי ה"ב מצלם אותו, השליך את הגרזן מידו, תקף את ה"ב באף ובעורף.

חבלות

22. בעת חקירת ה"ב הוגשה תמונה **ת/9** המתעדת את החבלה בעורפו. כמו כן קיים תיעוד של החוקרת במשטרה שגבתה את עדותו וציינה אף היא כי הבחינה בסימן אדום בעורף ובדם יבש (עמ' 20 ש' 7). ה"ב העיד כי בעקבות החבלה פנה לטיפול בבית החולים מיד לאחר סיום גביית עדותו במשטרה. ה"ב העיד כי הנאשם תקף אותו בידו לאחר שהשליך את הגרזן מידו ובעקבות המכה נגרמו לו כאבים בעורף וירד לו דם מהאף. בחקירתו הנגדית הוצגה לו אפשרות כי החבלה נגרמה לו בשל כך שפועלים תפסו אותו כדי להפריד בינו לבין הנאשם. ה"ב שלל הטענה והבהיר כי הפועלים תפסו רק את הנאשם ובו לא נגעו כלל (עמ' 15 ש' 14). עדותו אושרה וחוזקה בתשובות זהות על ידי ר"ג, שמסר שהחזיק רק בידו של הנאשם ולא נגע בה"ב (עמ' 33 ש' 5, עמ' 35 ש' 13) וכך גם העד אבו בכר (עמ' 60 ש' 18). לשם השלמות ייאמר כי התביעה ויתרה על עדותם של הרופאים שהיו עדי תביעה בתיק (עמ' 73 ש' 4).

23. על סמך עדותו המהימנה של ה"ב הנתמכת בתיעוד המצולם **ת/9**, אני קובעת כי כתוצאה מן האלימות בה נהג הנאשם נגרמו לה"ב חבלות בעורף ודימום מן האף. מדובר בחבלות מוחשיות וככאלה הן נכנסות להגדרה של חבלה של ממש אשר זכתה לפרשנות מרחיבה למדי בפסיקה ולפיה חבלה של ממש היא חבלה בעלת ביטוי מוחשי (ראו למשל ע"פ 1976/11 **ויספיש נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 21.11.11) וכן **י. קדמי** על הדין בפלילים - חלק שני 836 (1995)).

הגנה עצמית

24. הסנגור טען כי ראשיתו של האירוע יומיים קודם למתואר בכתב האישום בעת שפועלים של הקבלן הגיעו לביתו של הנאשם ופירקו ממנו מדרגות. פלישה זו לשטחו ערערה את הנאשם והאירוע בו הצטייד הנאשם בגרזן נסמך על תחושות הפחד מן האירוע הקודם.

25. אין מחלוקת על כך שבתאריך 2016 היו פועלים של הקבלן בשטח הבית הנבנה של הנאשם ופירקו שם מדרגות עץ. אירוע זה תועד בסרטון וכן העיד עליו הצבע אבו בכר (עמ' 55 ש' 20) והקבלן עצמו (עמ' 23 ש' 27) אם כי הקבלן טען שלא מדובר במדרגות אלא בפיגום (עמ' 27 ש' 7) וכי באותו אירוע היכה הנאשם את הפועלים שלו בניסיון לסלקם מן הבית (עמ' 28 ש' 11).

הנאשם העיד כי לאחר האירוע שהתרחש ב-2016. "הייתי במצב של פחד, הייתי במצב של אימה, הייתי במצב של חרדות אשתי יכולה להעיד, הייתי בסיוטים הייתי במצב נפשי לא טוב" (עמ' 90 ש' 30).

26. הסרטון שצולם על ידי הנאשם מציג תמונה שונה מזו הנטענת על ידו. בסרטון 7777 מיום 2016 נשמע הנאשם מאיים על מ"ר, מתגרה בקבלן ומנסה לחולל ריב שרק בשל הסבלנות של הקבלן אינו מתלקח. בסרטון 7778 מאותו יום נשמעים איומים מפורשים של הנאשם על מ"ר וניסיון שלו להצית את האווירה, אשר נבלם באיפוק יחסי על ידי הנוכחים. הנאשם נשמע אומר למ"ר אתה הרמת עלי יד על אף שאין לך רמז במראה עיניים. הנאשם לא נראה במצב של פחד אלא כמי שמתגרה בנוכחים. בניגוד לעדות הנאשם כאילו בסרטון נראה הקבלן מנחה את עובדיו "לשבור לי את הבית" אין לכך כל זכר בסרטון. למעשה בכל הסרטונים שהוגשו וצולמו על ידי הנאשם (**ת/1**) נראה הנאשם מתגרה בעובדים, שואל אותם אם הם רוצים להרביץ לו, מדבר אליהם באופן מקניט ואילו הם לא עונים דבר ונראים נבוכים וחסרי אונים. מצב הכוחות שונה מאד מזה שמתואר על ידי הנאשם ובוודאי אינו מקים כל עילה להגנה עצמית יומיים לאחר מכן, (איני נכנסת לבירור סוגית המדרגות, האם כדברי הקבלן מדובר במבנה זמני של פיגומי עץ שפורק לאחר שהנאשם עצמו ביקש מדרגות

שונות וביקש לפנות את הציוד או כדברי הנאשם הקבלן שבר מדרגות עליהן שילם 20,000 ₪. ענין זה שמור להליך האזרחי ובהליך זה אין צורך להכריע בו).

27. לא מצאתי כל קשר בין האירוע שהתרחש יומיים קודם לבין רגע הנפת הגרזן. איני נותנת אמון בטענה כי במהלך אותם יומיים היה הנאשם נתון באימה. ראה לכך היא העובדה שביום האירוע לא מיהר להזמין את המשטרה למקום מיד כשראה את ה"ב אלא רק לאחר שנאמר לו שמ"ר מזמין משטרה, עזב את המקום, התקשר לעורך דינו ואז פנה למשטרה. זאת ועוד, אם אמנם חש אימה כה רבה בליבו עד כי נאלץ להתגונן באמצעות גרזן, מדוע לא סיפר על כך מיוזמתו תוך הבהרה כי נאלץ להגן על חייו ועל רכושו.

28. אף לא אחד מן התנאים הקבועים בסעיף 34 לחוק העונשין התקיים באירוע. הנאשם לא הותקף על ידי ה"ב ולא נשקפה סכנה לפגיעה בחייו או ברכושו. הנאשם ביקש להיבנות מהגנת סעיף 134 הקובעת הגנה על בית מגורים, אולם גם בענין זה, הנפת הגרזן לא היתה נחוצה באופן מיידי כדי להדוף את ה"ב או את מ"ר ואלו לא התפרצו ולא נכנסו לבית המגורים שלו (מאותם טעמים אין תחולה גם להגנת הצורך שנטענה בראשית הדרך).

29. הסנגור ביקש להחיל את ההגנה על שטח החניה של הנאשם. לדבריו ה"ב נכנס לשטח החניה ובכך התפרץ לשטחו של הנאשם והנאשם היה זכאי להדפו.

30. ראשית אומר כי מן הבחינה העובדתית אני מאמצת עדותו של ה"ב לפיה הגיע למדוד את גומחת המים על מנת להכין שער ברזל וגומחה זו נמצאת מחוץ לשטחו של הנאשם לרבות החניה (ראו עדותו בעמ' 11 ש' 19 ותרשים 11). דברי העד לפיהם שעוני המים והחשמל הנמצאים שם שייכים לכל ארבע היחידות, לא נסתרו. הקבלן ר"ב הסביר אף הוא שמדובר בשטח ציבורי שאם לא כן לא היו ממקמים שם תשתיות מים וחשמל המיועדות לכל הפרויקט (עמ' 29 ש' 31). ראשיתו של האירוע התנהל בשטח המשותף המובהק.

31. שנית, גם לאחר שהוויכוח גלש לאזור החניה הסמוך לביתו של הנאשם, לא מדובר בשטח פרטי אשר כניסה אליו כמוה כהתפרצות לבית מגורים אשר זוכה להגנת המחוקק. ברי כי חניה אינה בית מגורים ואינה משק חקלאי מגודר. בנוסף, לא עלה בידי הנאשם להוכיח כי שטח החניה הוא שטח שנמצא בבעלותו הפרטית. בנסח הטאבו שהוגש (ת/14), אין התייחסות לבעלות בשטח החניה לא לבעלות משותפת של ארבעת הבעלים בחלקה כולה. היתר הבניה שהוגש (נ/17) כשמו כן הוא - מפרט מה מותר להקים במקום וההיתר לבנות "בחצר: 2 מקומות חניה..." אינו קובע בעלות בשטחי החניה. החלוקה הפנימית של הקנין אמורה להיערך בחוזה ההתקשרות בין ארבעת השותפים. בחוזה (ת/12) מתייחס המפרט ל- 4 קוטג'ים כמכלול אחד במבנה (ראו "מפרט מכר" סעיף 1).

32. הנאשם זימן את בא כוחו בהליך האזרחי, **עו"ד לשם**, כעד הגנה על מנת שיסבר את האופן כי המקום בו התרחש האירוע בחניית הבית, הוא שטח פרטי של הנאשם וכך אמנם העיד עורך הדין (עמ' 115 ש' 25). עם זאת לא היה לעורך הדין כל אישור על בעלות פרטית בשטח ועדותו לא הוסיפה דבר מעבר להצהרת הנאשם אשר לא נתמכה במסמך או בראיה חיצונית. העד לא ידע מהם התרשימים שהוגשו על ידי הנאשם ואף אחד מתרשימים אלו (נ/11, נ/12, נ/13 ו-נ/15) איננו מלמד כי החנייה נמצאת בבעלות פרטית של הנאשם. סימון חניה בתרשים באותו צבע של יחידת המגורים אינו ראיה לזכות קנין פרטית בחלק הצבוע ולא על סמך סוגי צבע בתרשים נקבעות זכויות בעלות.

33. כך או כך, מאחר שלא הוכח כי מעשי הנאשם היו דרושים באופן מיידי כדי להדוף מתפרץ ומאחר וגם על פי תיאוריו שלו יכול היה לבחור באפשרויות אחרות כמו נסיגה או זימון משטרה, ממילא לא עומדת לו כל

הגנה בדין.

34. לחיזוק טענת ההגנה העצמית העיד מטעם הנאשם אדם בשם מ' אשר עבד אצל הנאשם ביום האירוע. לדברי העד, כאשר יצא הנאשם לקנות עבורו כלי עבודה, הגיעו 3-4 אנשים והתנפלו עליו בקללות עד כדי כך שחשב שיעשו בו לינצ' (עמ' 119 ש' 23). אינני נותנת כל אמון בתיאור עד ההגנה. לא זו בלבד שהנאשם עצמו לא טען כך ואף אחת מגרסאותיו אינה מזכירה תיאור כזה, אלא שאיש מן העדים לא עומת עם התיאור הנ"ל. העד הוסיף מפגש גם עם אדם שמתואר בתיאורו החיצוני של מ"ר וטען שחשב ש"אולי זו קנוניה עלי" ואף הוסיף ששמע אחד מהפועלים מאיים להרוג את הנאשם (עמ' 120 ש' 30). טענה זו לא הועלתה אפילו על ידי הנאשם. התיאור לוקה בחוסר הגיון שכן לדברי העד, לאחר שחש מאוים וחשש מלינצ' ואף סבר שהשכן הוא חלק מהקנוניה, בכל זאת לא עזב את המקום והיה זה השכן שאמר לו לשבת ולהמתין בחוץ (עמ' 122 ש' 10). לגופו של אירוע, טען העד שלא ראה דבר מאחר והיה מאחורי קיר. לא אוכל לקבוע כל ממצא בהסתמך על עדות זו ואינני מייחסת לה כל משקל.

סוף דבר

35. על יסוד הממצאים העובדתיים שקבעתי ובהעדר הגנה לנאשם אני מרשיעה אותו בשלוש עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (כלפי ה"ב, כלפי הפועלים וכלפי מ"ר), בעבירת תקיפה כלפי מ"ר לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי ה"ב לפי סעיף 380 לחוק הנ"ל.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ט, 10 ינואר 2019, במעמד הצדדים